

[Indenrigs- og boligministeren.]

ansøgninger til boligministeriet. Det ærede medlem talte noget om tomme borde i boligdepartementet. Det kunne være, at det ærede medlem ved at tænke tilbage på sin ministertid måske ville erindre en tid, hvor der var tomme borde, og hvor man måtte lede med lys og lygte for at finde andragender, fordi lånevilkårene var blevet for ringe.

Det ærede medlem rettede en stærk kritik imod den forskel i lånevilkårene, der vil blive for socialt og privat byggeri, og foreslog i stedet for, at lånegrænser og m²-tilskud blev ens for begge arter af byggeri alene med en afvigelse, som eventuelt kunne begrundes i, at det almennyttige byggeri fortrinsvis søger sit klientel blandt de mindrebemidlede. Efter det ærede medlems opfattelse var der i realiteten ingen forskel mellem de to arter af byggeri. Jeg skal ikke her trætte med påny at gentage, hvad jeg så ofte har sagt om de fordele, der efter vor opfattelse knytter sig til det almennyttige byggeri, men alene udtale, at jeg bestemt må afvise tanken om at sidestille disse to byggeformer. Så langt tilbage, som dansk støttelovgivning går, har man gjort forskel på foreningsbyggeriet og det private byggeri. Det har altid, synes det mig, været velbegrundet, og det vil det antagelig også være fremover.

Det ærede medlem mener, at jeg ikke har vist nogen særlig velvilje overfor parcelbyggeriet, og erklærer sig samtidig som tilhænger af, at man fremmer det billige parcelbyggeri. Jeg forstår ikke det ærede medlems kritik. Lovforslaget forringer ikke på nogen måde vilkårene for det billige parcelbyggeri, men skærper kun vilkårene i relation til de bedrestillede boligbyggeri, idet det i virkeligheden forudsættes, at dette byggeri, forsåvidt man ikke vil lade sig nøje med et af de små, beskedne parcelhuse, skal ske efter kapitel VIII a-reglen.

Jeg skal ikke gå dybere ind på det ærede medlems betragtninger angående udligningsafgiften for den eksisterende boligmasse.

Det ærede medlem tvivlede på, at folk kunne eller burde kunne forstå, at de skulle bære byrder, for at andre kunne bo bedre. Ja, det er en meget bestikkende måde at stille problemerne op på, men jeg må måske

svare med et modspørgsmål. Tror det ærede medlem, at det ville være lettere at få befolkningen til at forstå, at hele huslejeforhøjelsen, både den, der dækker de virkelige udgiftsstigninger, og den, som alene er konjunkturgevinst, bør gå i grundejernes lommer? Jeg tror det ikke.

Det ærede medlem talte om de frivillige overenskomster og gik stærkt ind for, at sådanne kontrakter, der er indgået mellem myndige og ligeberettigede parter under iagttagelse af alle lovens forsigtighedsforanstaltninger, fortsat bør tolereres. Jeg er af den opfattelse, at i en bolignødssituation er parterne ikke ligestillede. Jeg forstår meget vel det bestikkende i at tillade, at man ad frivillighedens vej når en hurtigere tilpasning mellem huslejeniveauerne, men i virkeligheden, tror jeg, vil sådanne enkeltaktioner ved deres tilfældige karakter snarere skade end gavne.

Jeg vil gerne gøre et par mere almindelige bemærkninger, som gælder både det ærede medlem hr. Lorentzen og det ærede medlem hr. Aksel Møller, i anledning af deres blanke afvisning af tanken om en udligning af huslejeniveauet på grundlag af niveauet omkring 1950. Begge de ærede medlemmer var inde på regeringens almindelige økonomiske politik og efterlyste en politik, der ikke havde økonomisk uheldige virkninger. Hvis man ville følge de ærede medlemmers tanke: at lade det almindelige huslejeniveau stige op imod det lejeniveau, der gælder for nybyggeriet i dag, uden yderligere lempelser, ville dette ganske givet ikke kunne undgå at få alvorlig indflydelse på detailpristallet og dermed på lønningerne. Vi ville derved få igen en drejning af den inflationsskrue, som det er så vigtigt ikke at sætte i gang.

Jeg takker det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp for hendes bemærkning om den dristighed, jeg har udvist ved at fremsætte det foreliggende lovforslag. Jeg forstår, at det ærede medlem er helt enig i, at det er nødvendigt nu at forsøge at få en udligning af huslejeniveauerne, og at en sådan udligning må ske etapevis. Det ærede medlem fremholdt også vigtigheden af, at man gik langsomt til værks med hensyn til lejeforhøjelserne.

Det ærede medlem tvivlede på, at den del af forhøjelsen, grundejerne skulle have,